

ind i den Betaling, som skal ydes i dette reent særlige Forhold, som her er tilstede, idet man ved denne Lov kommer til at lægge en ny Skat paa Hartkornet. Jeg troer, at det ærede Medlem selv har været en af de Første, der har bragt dette uheldige Sammenblandingsprincip ind i visse Love, ikke alene i Loven angaaende Eggstør Canal, men ogsaa i Lovene om Jernbaners Anlæg i Thyen og Sjælland. Det havde vistnok været meget bedre, om man dengang havde holdt Principet reent, at man havde ladet Staten selv betaste, hvad der skulde anlægges for Statens Regning, og ladet Communerne selv betaste, hvad der skulde anlægges for Communerne Regning; saa havde man ikke haft den uheldige Sammenblanding af Tilskud, deels fra Staten, deels fra Communerne. I dette uheldige Sammenblandingsprincip ligger Grundbolsten til, hvad der nu kommer frem, og jeg mener derfor, at det ærede Medlem, om hvem jeg tør forudsætte — jeg troer ikke at feile deri —, at han har været med til først at bringe dette Princip ind i vore Love, ogsaa maa være med til at tage Følgerne deraf. — Jeg har ikke stillet noget Forslag til Forandring af det Lovforslag, som er blevet forelagt af Regjeringen, og jeg vilde have taget Conseqventserne deraf, som det foreslaa, og som det er foreslaaet af Udvalget. Jeg har blot i Forening med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) som bekendt til 2den Behandling stillet et Forslag om et Tillæg til Loven, om en ny Paragraph, som Indenrigsministeren erklærede for i sig selv ikke ubegrundet, men som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, behagede at kalde et vittigt Forslag, og som han vilde behylse med nogle romantiske Exempler, som han fremhævede i sin Tid; men saalænge Ingen kan sige Andet, end at dette Forslag var retfærdigt og rigtigt i sit Grundprincip, paaستااer jeg ogsaa, at naar man ikke vil gjøre den Ret imod dem, der her skulle gjøre et særligt Indskud i dette Anlæg, at man vil give dem dette tilbage, naar der bliver et Overskud af over 4 pCt. af Anlægscapitalen, kan jeg ikke see rettere, end at man handler uretfærdigt imod de Landsdele, som her betale Noget. Man maa vel vide, at Sjælland ikke har betalt No-

get til Expropriationsudgifter ved Jernbaneanlæg der, men at Statskassen gav Tilskud for Rentegarantien i flere Aar. — Dette Tilskud er blevet tilbagebetalt, men Renten af Tilskudet er ikke tilbagebetalt, og den Tid kan ogsaa komme igjen, da der maastee atter kan blive Anledning til at fordre Tilskud ifølge den Garanti, som Loven tilfiger. Jeg troer derfor, at enten skal man holde paa det, vi havde stillet op til 2den Behandling, at det kun skal være foreløbige Tilskud, som Sjælland og Thyen gjøre til disse Expropriationsudgifter, Tilskud, som de maae have tilbagebetalt, naar Jernbanerne engang kunne give saa stort Overskud, at det kan gaae ud over 4 pCt. af Anlægscapitalen, eller man maa sige, at Statskassen skal bære det Hele. Men da Fleertallet af dette Thing ikke har villet være saa billig at anerkende det Forslags Rigtighed, som jeg i Forening med et andet Medlem havde stillet til 2den Behandling, skal jeg stemme mod Lovens videre Fremme og overlade til Fremtiden, hvorledes man bedst vil komme ud af det; thi, som sagt, jeg kan ikke erkende, at det er rigtigt saaledes at sammenblende Statens og Communes Interesse. Det forekommer mig, at det maa være et reent Statsanliggende, eftersom Staten nu driver Banerne; kunne de ikke svare Renterne af Anlægscapitalen, saa lad os hellere forhøje Taxterne, der efter min Mening ere undergaaede saa stor en Nedsættelse, at de godt kunne taale en Forhøjelse. Jeg kan, som sagt, ikke finde, at det er retfærdigt, at Staten i en uendelig lang Fremtid, naar den Tid kommer, da Driften kan svare Mere end Driftsomkostningerne og 4 pCt. af Anlægscapitalen, skal tage dette, uden at vedkommende Egne skulle have deres Udlæg tilbagebetalt. Jeg kan saaledes ikke stemme for Loven, da man ikke har villet være saa billig at indrømme det omtalte Forslags Rigtighed.

J. M. Hansen: Jeg havde til 2den Behandling af dette Lovforslag deeltaget i at stille et Forslag med Hensyn til Svendborg Amt, idet jeg, hvad jeg begrundede ved 2den Behandling, antog, at der overfor Svendborg Amt ikke blev handlet rigtigt, naar der blev paalignet dette Amt et ligesaa høit Bidrag som